

teise võimalusena tühistada komisjoni 21. jaanuari 2013. aasta rakendusotsus K(2013) 369 (lõplik) selles osas, millega pannakse liikmesriikidele kohustus kustutada suukaudselt manustatava tolperisooni müügilubade kasutusvaldkond „valulikud lihaspinged, mis on eelkõige tingitud lüüsisamba ja teljega seonduvate liigete haigustest” ning müügilube vastavalt kohandada;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: direktiivi 2001/83/EÜ⁽¹⁾ artikli 116 rikkumine

Sellega seoses väidetakse muu hulgas, et vaidlustatud otsuse aluseks on ravimi puuduva tõhususe kriteeriumi väärhindamine. Lisaks väidab hageja, et suukaudselt manustatava tolperisooni kasulikkuse ja riski suhte hindamisel kasutati ebaõigeid kriteeriume.

2. Teine väide: direktiivi 2001/83/EÜ artikli 10a ja I isa rikkumine

Hageja väidab siinkohal, et vaidlustatud otsuses ei võeta tõhususe, ohutuse ning kasulikkuse ja riski suhte hindamisel arvesse direktiivi 2001/83/EÜ artiklis 10a ja I lisas sisalduvaid kriteeriume. Ka seetõttu põhineb vaidlustatud otsus hageja arvates ebaõigete hindamisaluste kasutamisel.

3. Kolmas väide: proportsionaalsuse põhimõtte ja direktiivi 2001/83/EÜ artikli 22a lõike 1 punkti b rikkumine

Kolmanda väite raames leiab hageja, et asjaomaste müügilubade kohese muutmise asemel oleks pidanud läbi viima direktiivi 2001/83/EÜ artikli 22a lõike 1 punktis b sätestatud tõhususuuringu kui vähem piirava meetme. Hageja väidab, et komisjon ei kaalunud seda võimalust piisavalt ning et see võimalus jäeti Euroopa Ravimiameti inimeste hoiu kasutatavate ravimite teaduskomitee poolt kõrvale põhjustel, millel puudub õiguslik alus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. Novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimeste hoiu kasutatavate ravimite käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).

12. aprillil 2013 esitatud hagi — Rubinum versus komisjon

(Kohtuasi T-201/13)

(2013/C 164/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Rubinum, SA (Rubí, Hispaania) (esindajad: advokaadid C. Bittner ja P.-C. Scheel)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada tühiseks komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 288/2013;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja sisuliselt järgmised väited.

1. Määruse (EÜ) nr 1831/2003⁽¹⁾ artikli 13 lõike 2 rikkumine

Sellega seoses väidab hageja, et vaidlustatud määrus tugineb eelkõige määruse nr 1831/2003 artikli 13 lõikel 2 ja selle sätte tingimused ei ole käesolevas asjas täidetud. Ta viitab eelkõige sellele, et vaidlustatud määrus tugineb üksnes oletustele ja tegelikult ei ole ei antibiootikumide resistentsuse ülekandumine ega toksiinide teke asjaomase tootmise kaudu konkreetselt tuvastatud.

2. Määruse nr 1831/2003 artikli 9 lõike 1 rikkumine

Siinkohal väidab hageja, et komisjon oleks pidanud hageja taotluse osas, mis esitati määruse nr 1831/2003 artikli 10 lõike 2 alusel koostoimes artikliga 7, langetama otsuse sama määruse artikli 9 lõike 1 alusel.

3. Määruse nr 1831/2003 artikli 5 lõike 2 rikkumine

Hageja leiab siinkohal, et ta oli tõendanud mitmes loameetluses sobivalt ja piisavalt, et tema toodetud söödalisisand ei avaldada vastavalt määruse nr 1831/2003 artikli 5 lõikele 2 kahjulikku mõju inimese või looma tervisele ega keskkonnale. Ka ei ole komisjon ja EFSA neid väiteid ümber lükanud.

4. Määruse (EÜ) nr 178/2002 ⁽²⁾ artikli 6 rikkumine

Siinkohal väidab hageja sisuliselt, et vaidlustatud määrusele ei ole tehtud korralikku ja täielikku riskianalüüsi.

5. Määruse nr 178/2002 artikli 7 lõike 2 rikkumine

Hageja leiab sellega seoses muu hulgas, et komisjon ei saa vaidlustatud määrust õigustada ka määruse nr 178/2002 artiklist 7 tuleneva ettevaatuspõhimõttega. Ka leiab ta, et vaidlustatud määrus rikuks isegi ettevaatuspõhimõtet arvestades määruse nr 178/2002 artikli 7 lõike 2 nõudeid.

6. Liidu õiguse üldpõhimõtete rikkumine

Siinkohal heidab hageja ette, et rikutud on õigust olla ära kuulatud ning õiglase kohtumenetluse ja proportsionaalsuse põhimõtteid.

7. Määruse nr 1831/2003 artikli 19 rikkumine

Siinkohal heidetakse ette, et komisjon ei pidanud kinni määruse nr 1831/2003 artiklis 19 ette nähtud kahekuulisest tähtajast EFSA otsuse või volituste kasutamata jätmise läbi vaatamiseks ja tegi otsuse hageja taotluse osas läbi vaadata EFSA arvamus alles pärast vaidlustatud määruse vastuvõtmist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1831/2003 loomasöötaades kasutatavate söödalisisandite kohta (ELT L 268, lk 29; ELT eriväljaanne 03/04, lk 238).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, lk 1; ELT eriväljaanne 15/06, lk 463).

9. aprillil 2013 esitatud hagi — Portugal Telecom SGPS versus komisjon

(Kohtuasi T-208/13)

(2013/C 164/38)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Portugal Telecom SGPS, S.A. (Lissabon, Portugal) (esindajad: advokaadid N. Mimoso Ruiz ja R. Bordalo Junqueiro)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni otsus K(2013) 306 ning mõista komisjonilt välja käesoleva kohtuasja kohtukulud ja hageja kohtukulud.

— teise võimalusena vähendada nimetatud otsuse artiklis 2 hagejale määratud trahvi.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses kinnitab komisjon, et Portugal Telecom ja Telefónica S.A. on rikkunud ETLT artiklit 101, lisades kokkuleppesse, mille kohaselt Telefónica S.A. omandab Portugal Telecomile kuuluvad Brasilcel NV aktsiad, tingimuse nr 9; komisjon tõlgendab seda tingimust konkurentsikeelu kokkuleppena, mis on asjaomasest tehingust sõltumatu.

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on olulisi vorminõudeid

— hageja on seisukohal, et vaidlustatud otsuse põhjendus on puudulik, kuna selles esinevad olulistes aspektides lüngad, ebatäpsused ja vead, mis muudavad tehtud järeldused vigaseks, ilma et need puudused oleks võimalik kõrvaldada.

— samuti leiab hageja, et otsus ei põhine piisaval tõendusmaterjalil, kuna komisjon ei esita mingeid tõendeid, mis lükkaks ümber hageja tõendid, mille kohaselt ei sisalda kokkuleppe tingimus nr 9 konkurentsikeelu kohustust, mida selle tekketugu arvestades ei saanud rakendada, ilma et mõlemad pooled oleks selle eelnevalt heaks kiitnud.